

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Василенка Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпунктів „а“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
13 лютого 2020 року
№ 29-2(II)/2020

Справа № 3-24/2020(40/20)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Василенка Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпунктів „а“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Василенко В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпунктів „а“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), якими передбачено, що не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо: а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Суб'єкт права на конституційну скаргу просить перевірити оспорювані положення Кодексу на відповідність пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки вважає, що вони «є неконституційними у зв'язку з їх пріоритетністю над іншими пунктами зазначеної статті, зокрема, підпунктом „в“».

До конституційної скарги долучено копії рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 31 липня 2019 року, постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 21 жовтня 2019 року, ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 28 листопада 2019 року.

Обґрунтовуючи свої твердження, Василенко В.В. посилається на положення Кодексу, Закону України „Про доступ до публічної інформації“ та Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Василенко В.В. просить перевірити положення підпунктів „а“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу на відповідність пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, однак не наводить жодних аргументів на підтвердження неконституційності оспорюваних положень Кодексу та не вказує, яке його конституційне право зазнало порушення внаслідок застосування цих положень Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Автор клопотання вважає, що «при вирішенні питання щодо допуску особи до правосуддя, усі підпункти „а“, „б“, „в“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України є рівнозначними», „будь-яких пріоритетних підпунктів при допуску до правосуддя не має бути“. На його думку, «Верховний Суд надає підпунктам „а“, „г“ особливого статусу при визначенні права особи на касаційне оскарження», „статус цих норм є настільки вагомим для Верховного Суду, що він вважає малозначним розглядати інші підпункти“.

Тобто фактично Василенко В.В. дає власну оцінку правильності застосування Верховним Судом норм Кодексу.

Проте питання застосування судами законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України, на чому Конституційний Суд України неодноразово наголошував у своїх попередніх юридичних позиціях. Конституційний Суд України, зокрема, зазначав, що правозастосовна діяльність, яка полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам, є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 14 жовтня 2014 року № 88-у/2014, від 13 травня 2015 року № 19-у/2015, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016; ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Василенка Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпунктів „а“, „г“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу

адміністративного судочинства України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**